

ARG. 3.

MINNEAPOLIS, MINN., DEN 1 DECEMBER, 1917.

NO. 19

Krossa I. W. W.

Översatt från the "Industrial Worker".

Ifrån alla platser hör man ropet: "Krossa I. W. W."

Krossa I. W. W.!

Varför?

"De erhåller pengar från tyskarna och slåss för tyska kajsaren genom att anordna sträjker o. dyl.", påstår det.

I varje stad, by eller samhälle där det finnas någon som har fördel utav att förhindra tillväxten av idéer om "En enda stor fackförening" ("One big Union") och de använda hela sin kraft och förmåga att sprida lögnerna om Industrial Workers of the World. (I. W. W.)

Varför? Varför använder tidningspräsen så många spalter och så mycket trycksvårta för att skrämma sina läsare för I. W. W.? Varför använda arbetsgivarna och andra ledande samhällsmedlemmar så mycket pengar och så mycken dyrbar tid för att skrämma lönearbetarna för I. W. W.?

Det måste vara någon anledning. Vad är då egentligen I. W. W.? Dessa tre bokstäver — I. W. W. — innefattar initialerna till en arbetarorganisation — "Industrial Workers of the World." "Världens industriarbetare".

Av namnet endast kunna vi höra att det har någonting gemensamt med industrien och arbetarklassen över hela världen.

Vi veta att de som arbetar inom industrien är som industriella arbetare. Vi veta att sådana arbetare finnas i alla land, där en eller annan industri existerar. Det är dessa arbetare som uppehåller samhället. Därför är "Industrial Workers of the World" en organisation av hela världens arbetarklass.

Denna organisation inbjuder alla lönearbetare att organisera sig i en enda stor fackförening. "One big Union" är stridsropet under marchen framåt med lärosatten att en oförrätt till en är en oförrätt till alla, och att enda medlet att skydda arbetarklassen är, att alla lönearbetare sammanluta sig i en gemensam fackförening omfattande alla arbetare, män, kvinnor och barn utan hänsyn till ras, trosbekännelse eller färg med enda skillnaden på dem som arbetar för sitt uppehälle, och dessa som leva flott på andras arbete — detta är Industrial Workers of the World vapen.

Det är därför denna organisation är så farlig för dem som leva flott på arbetarklassen. De hatar denna organisation, emedan de veta att de är dömda att inom en snar framtid själva få börja att arbeta. De veta, att de är drönare. De likna drönarna i ett bisamhälle vilka inte vill arbeta, utan försöker få sin föda av de andra arbetande bina. Därför för-

söker dessa drönare att hålla arbetarklassen uppdelade i olika religiösa sekter, i national- och ras-hat. Det är därför de försöker att hålla arbetarklassen uppdelad i olika yrkesorganisationer, samt uppdelar arbetet så att den ena gruppen kommer i strid med den andra.

Det är därför de påstår att I. W. W. erhåller understöd av tyska kajsaren. Dessa drönare som lever på andras arbete använda alla möjliga medel för att skrämma arbetarklassen för I. W. W.

Deras bästa medel är tidningspräsen. Dessa drönare veta att arbetarklassen i Amerika kan läsa och skriva. De veta mycket väl att med systemet lång arbets-tid med moderna påförsningsmetoder gläder det arbetaren en smula om han får ett par minuter för tillfälle att ur tidningen läsa några skämtbitar eller skandalhistorier. De veta också att de flesta män och kvinnor, efter en lång dags arbete ej har förmågan att reflektera över sin ställning och ändå mindre att läsa en bok. Därför redigerar de sina tidningar så, att läsaren ej behöver tänka. De skriva så mycket sanning att det som är lögn ser ut att vara sanning. Med andra ord: tidningspräsen klorer arbetarna så att dess tankeförmåga somnar utav, på samma sätt som en doktor giver sin patient klorform för att döda känsloerna och lindra plågorna. Nästa gång du köper en sådan tidning, stanna ett ögonblick och fråga dig själv huru du kan köpa en så stor tidning för en så ringa pänning. Du vet att allt annat har stigit i pris, och att du får betala dubbelt så mycket för allting nu, emot vad du fick förtut i trots av att din betalning för ditt arbete är nästan densamma nu som förtut. Vad kan då anledningen vara, att du kan köpa en tidning billigare än omkostnaderna för tryckning av densamma? Vem är det som ger dig en sådan tidning? Och varför får du den? Tag din tidning och klipp sönder den i små bitar, försök sedan om du kan få köpa så mycket vitt papper för samma lilla pänning som du köpte tidningen för. Du vill finna, att vad du betalar för din tidning, är ej nog att betala papperet i densamma. Räkna vidare ut huru mycket de betala i arbetslöner för alla dem som arbetar med tidningen, och du vill återigen finna, att den där lilla pänningen inte på något vis betalar omkostnaderna.

När du nu vet att du inte betalar lilla värdet för tidningen, vem betalar då egentligen för densamma. Jo, den som annonserar, eller någon annan som har fördel av nyheterna och redaktionsartiklarna i densamma.

Vilka är annonsörerna? Är de medlemmar av I. W. W.? Är de löneslavar? Nej! De är arbetsgivare. Och dessa herrar vill

ej att arbetarklassen skall veta sanningen om I. W. W. Det ligger i dessa herrars inträse, att undanhålla arbetarklassen sanningen om den organisation, som är till arbetarklassens fördel, så att de kunna förkorta arbetstiden, förhöja sina löner, förbättra och införa rena och sanitära förhållanden på arbetsplatsen, samt slutligen erhålla produkten av sitt hela arbete.

Så när du läser i dessa gula kapitalisttidningar att I. W. W. erhåller understöd från tyska kajsaren, kom då ihåg, att dessa tidningar har förtjänst av att ljuga om en rörelse som försöker att samla arbetarklassen till en organiserad makt.

Utav detta kan du förstå att du ej erhåller någon present, utan en tidning som är bra betald av annonsörerna arbetsgivarna, vilka du arbetar för och vilka annonserar produkten av ditt eget arbete.

Men tidningspräsen har även en annan anledning att hata I. W. W.

I. W. W. agiterar för Industriell organisation. Den försöker att organisera alla arbetare. Även dem som arbetar för tidningar och på tryckerierna. Men huru? I olika yrkesföreningar? Tryckerarna i en förening, sätterna i en annan och alla andra olika grupper i lika många olika yrkesföreningar som underskrivit avtal med arbetsgivarna och som utlöpa vid olika tider? Nej! Alla som arbetar inom tryckeriindustrien skulle tillhöra en enda stor organisation och ej vara uppdelade i olika yrkesföreningar.

Tryckeriägarna såväl som alla andra arbetsgivare veta att I. W. W. menar Industriell organisation.

I dessa dagar då tidningsutgivare och tryckeriägare är organiserade i sin trust, så är det en självklar sak att det ligger i dessas inträse att sprida lögnerna om I. W. W.

Emedan arbetsgivarna understöder tidningspräsen och emedan de är rädda för industriell organisation även inom tryckeriindustrien, så ursäktar tidningsutgivarna gärna arbetsgivarnas våldshandlingar mot arbetare när det är nödvändigt för arbetsgivare att skydda sig själva och sina våldshandlingar, samt närhållt de anser det vara nödvändigt att använda sin makt emot I. W. W.

Kan du inte förstå att dessa kapitalisttidningar är sammansluttade i ett systematiskt fälttåg för att ljuga ihjäl I. W. W.? Det tala om Sabotage och om handlingar som arbetarna använda på arbetsplatsen o. s. v., o. s. v.

Många av deras påståenden är löjligt skämtsamma och alla är saltade med orimligheter. De tala aldrig om för dig det Sabo-

tage som arbetsgivarna använda, vilket förgiftar kroppen på arbetarna och förstör deras hälsa. De tala aldrig om för dig att de ha förgiftat mjölk, mjöl och bröd, om illaluktande kött och ruttena preserveser frukt; om cicoria i kaffe, margarin i smör o. s. v. De säga ingenting om att de kvarhålla sina varor tills de bli odugliga att äta. De glömma att om-tala att de insätta papperssulor i dina skor. De tala icke om för dig sina Sabotagehandlingar gentemot ditt eget liv; men de tala alltid om arbetarklassens handlingar, vilka icke till en tusendedel mäta sig med kapitalistklassens då det blir fråga om Sabotage. De tala om för dig endast vad arbetsgivarna önska att du skall veta. De tala aldrig om för dig varför det finns två olika klasser i samhället, nämligen kapitalistklass och arbetarklass.

Men en Förenta Staternas guvernement rapport omtalar orsaken.

I en rapport från "The Industrial Relations Committee" (industriellkommissionen) utarbetad på order från Förenta Staternas guvernement och tryckt på 11,260 sidor med fakta från olika platser över hela Amerika, omtalas följande:

"Vi finna att låga löner är största orsaken till industriell otillfredsställelse, eller med andra ord, vi finna att hela nationens arbetarklass genom tvingande och tryckande metoder lagliga eller olagliga, är nekade fulla produktion av sitt arbete — "Arbete som förr tillvärktes i hemmet eller i närliggande små verkstäder, har nu övergått till stora moderna fabriker, där den individuella arbetaren blir ett operant element under kontroll av operantliga korporationer, utan rätt att bestämma under vilket tillstånd han arbetar och i stort sett utan inträse för lyckliga utgången eller ordnandet av varan. Kvinnor i stort antal har likaledes måst överflytta sitt hemarbete till fabriken och även barn har anställts i dessa fabriker.

Nu mera än förr hamnar protiten av dessa stora industrier i kapitalistklassens kassakistor och direktörer som aldrig ha besökt fabriken och aldrig gjort ett handtag, erhålla stora pänningssummor, vilka tredublas och multiplieras och läggas i stora högar, då däremot två tredjedelar av dem som slava 8 till 12 timmar om dygnet icke erhålla något för sitt eget och sin familjs uppehälle.

Ifrån vaggan till graven ängslas dessa varelser över att de ska mista den enda glädje de ha, att deras tillfälle att få arbeta skall tagas ifrån dem, genom någon olycka, sjukdom, genom något infall från sin förmän eller genom fabriken uppstående.

De bo i tränga osanitära bostäder, där barnen dö som flugor el-

ler växa upp till magra och sjukliga stackare, emedan de ej ha råd att bo i rena och snygga bostäder o. s. v. — — —"

Arbetsgivarna veta att detta är sanning. Men de ha makten och önska behålla densamma.

De ha en industriell organisation i sin arbetsgivareförening: De önska endast veta en sak av sina medlemmar — är du en arbetsgivare?

Emedan dessa arbetsgivarnas organisationer är flitiga med att ropa ut att I. W. W. erhåller finansiellt understöd från Tyskland med vilket land Förenta Staterna för närvarande är i krig, så är de samtidigt flitiga med att bygga upp sin egen organisation. Den motstår arbetarklassens ansträngningar till att förbättra sin ställning. Dessa medlemmar anstränger sig icke mycket för att få sin organisation stark. Men om du läser de dagliga tidningarna får du ofta se meddelanden om att den enda arbetsgivarorganisationen efter den andra har avhållit sina sammanträden. Dessa herrar diskuterar arbetslöner, arbetstid och om sådant som är till fördel för dem själva och sina fabriker. Dessa arbetsgivare ha sina internationella, nationella och lokala organisationer. De må kalla sig Köpmanna- och fabriksföreningen, Arbetsgivareförening, Handelskammare eller någonting annat. Namn betyder ju ej så mycket, det menas i alla fall det samma: De är avdelningar av en arbetsgivarorganisation och de hata alla I. W. W. De önska att krossa I. W. W. och samtidigt stärka sin egen organisation. Det är därför de säga att I. W. W. erhåller pengar från Tyskland.

Men här är sanningen — I. W. W. har aldrig haft någonting att göra med Tyskland eller det nu pågående kriget. I. W. W. var organiserad många år före Förenta Staterna förklarade krig med Tyskland eller innan det Europeiska kriget började.

Den har ej ändrat sig sedan den först blev bildad. Den har tillräckligt med arbete att organisera arbetarklassen. Dess talare, tidningskrivare och organisationer diskutera ej kriget emellan Förenta Staterna och Tyskland. De diskutera nödvändigheten av Industriell Organisation omfattande alla lönearbetare i alla land under solen.

Många lönearbetare känna allaredan till I. W. W. Det är därför arbetsgivarna måste erkänna att I. W. W. har ökat med ett tusen procent på tre år. Ingen vet huru långt vetskapen om industriell organisation sträcker sig. I. W. W. representerar alla lönearbetare ekonomiska inträsen. Den har en vetenskaplig grundval. De veta att yrkesarbetaren tillhör det förlutna och att maskinproduktionen har omändrat yrkesarbetaren till en faktor inom

en viss industrigren. De veta att arbetarna numera ej kunna vinna något med att vara sammansluttade i små grupper, utan måste vara organiserad som en hel klass. Det är därför de försöker att organisera arbetarna inom alla industrier. De organisera individerna i industriella organisationer, varje organisation representerar varje industri. Närbesläktade industrier är placerade inom ett departement och de olika departementen i en enda stor organisation ("One big Union") med avskaffandet av lönesystemet som det slutliga idealet. De menar genom organisation att förhöja betalningen, förkorta arbetstiden samt införandet av skydd för arbetarnas liv och hälsa. Vetande att en oförrätt till en, är en oförrätt till alla, söka de att samla alla arbetare, män, kvinnor och barn, som är afställda inom industrien inom sina led.

Kamrater, lönearbetare! Studera denna rörelse och läs dess litteratur. Förr eller senare ska ni förstå där är Eder plats. Varför ta ni avstånd? Varför är ni ej med oss? Idén har fått fotfäste. Den kan förlora strider men den kan ej dö.

Industriekommissionen (även omnämnd på annat ställe) skriver sanningsenligt följande:

"Genom att bedöva den mänskliga frihetskänslan hos mannen och fadern har den moderna industrien underblåst missnöjets anda hos miljoner, ett missnöje vilket ligger djupare och härleds från noblare impulser och naturligare behov än mänskliga känslor kunna bedöma.

"Bland dessa miljoner och dess ledare har vi mött en ärlig, varm och hängiven övertygelse för den sak de vikt sig åt. Och vi vill ärligt påstå att endast i denna övertygelse kan den angripande propagandan bli förstörd och bedömd."

Kamrat! Önskar du verkligen bättre förhållanden och kortare arbetstid. Låt oss då organisera oss tillsammans! Bliv medlem av I. W. W.

När du läst denna tidning så överlämna den till någon annan, att sanningen må komma ut och bli känd.

Du är alltid välkommen till I. W. W.'s huvudkontor i din stad. Litteratur och upplysningar kunna erhållas genom att tillskriva General Headquarters, I. W. W., 1001 West Madison Street, Chicago, Ill.

Glöm ej att agitera för ALLARM och vår nya SANGBOK. Tillskriv oss och beställ ett antal av dem båda. Priset på ALLARM är 3½ cent till återförsäljare. SANGBOKEN kostar 5 cents då 10 eller flera tagas.

Bliv kommissionär för ALLARM! Adr.: Box 179, Minneapolis, Minn.

An official organ for the Scandinavian branch of the Industrial Workers of the World. Published semi-monthly.

Published and controlled by the Scandinavian Recruiting Union, Minneapolis, Minn.

Box 179 Minneapolis, Minn.

Prenumerationspris: Helt år 75 cents. Lösnummer 5 cents. Återförläggare redovisa med 3 1/2 cents.

Yearly subscription 75 cents, 1/2 year 40 cents, single copies 5 cents. Bundle orders, pr. copy, 3 1/2 cents.

Send all communications to "Allarm", Box 179 Minneapolis, Minn.

Tidningen utkommer den 1 och 15 i varje månad.

Tidningen redigeras och utgives av en kommitté.

Barred from Second Class Matter at Post Office, Minneapolis, Minn.

Wm. D. HAYWOOD, Gen. Secy.-Treas.
1001 W. Madison St., Chicago, Ill.

GENERAL EXECUTIVE BOARD
Francis Miller, C. L. Lambert, Richard Brazier
and William Wiertola.

Allmakten

På vår av sollänet lysande grannplanet Mars satt i en av de orangegula lunderna en av de själfulla flammarianska varelserna med sin älskade, och till omväxling med smekorden, som utan att behöva kläda sig i ljudens klampande träskor gingo direkt från hjärna till hjärna, läste han för henne ur en bok, som var bunden i ett läckert band av skimmerande jättfjärilsvingar. Men dock var det ett så billigt band, att det ingenting kostat, ty den även på Mars ofrånkliga egoismen har funnit ett ädlare utlopp än att samla små runda metallskivor.

Och så stod det i boken, vilken var skriven av en till Mars invandrad själ, som satt kroppfångad på jorden under dess svartaste eländetid och befriades av en mina, som åt ett trasigt gapande hål i ett fartygsbord:

Till finheten av sitt liv är jorden en värld av sjunde klassen, och i dess organisation spåras ännu allt för mycket av urkaos. Allt är där disharmoniskt som ett ostämt instrument och fungerar osystematiskt som en maskin, vilken satts i gång ännu blott halvfyllbordad.

Jorden bebos av ett släkte, som kallar sig människor, och bland andra dåliga egenskaper jämväl besitter den, att vara i hög grad osjälvständiga. Så kunna de till exempel icke själva vara sitt ödes danare och sina gärningars domare utan måste alltid ha över sig en allmakt att lita till och skylla på.

I många hundra årstidskvartetter hade man på jorden haft en grovt fantasiformad allmakt, som man kallade Gud, och som var i hög grad användbar och ändamålsenlig. Var det något man ville ha men icke själv gillade eller orkade skaffa sig, så slängde man sig bara på knä vid sin sovplats eller krökte sig ner mellan sittbräderna i de särskilda husen för gudakallande och bad till Gud, och så trodde man, att han i sin om tid skulle slå uppfyllens vin i önskemålets tomma käril.

Föll en stam in på en annan stams område för att under vilt mandöndande röva åt sig dess mark och ägodelar och skända dess kvinnor, så slog sig rövarna med de blodiga nävarna för sitt bröst och slängde en kvarts blick uppåt mot solbanan, bortom vilken deras hemslöjdade allmakt tänktes bo, och bedyrade, att deras rövartåg bara var en Guds rättvisa straffdom över den andra stammen.

Gjorde sig den ena människogruppen till herre över den andra med list och våld och tyng den att tråla åt sig för att själv kunna ostört hängiva sig åt att tömma drifterna och fylla buken, så täppte man till munnen på de undertryckta knot med, att Gud inrättat det så, och att den, som klandrade eller försökte tumma på Guds visa världsordning, skul-

le i evighet huggas i en stor, sva-veleddad stekpanna, som kallades Helvetet, och småningom blev begreppet av det hemskaste hem-ska.

Genom allt för flitigt begagnande blev dock Gud med tiden så utsliten, att han icke längre kunde användas av andra än satiriskerna, som kunde draga tysttvingsslagen vid näsan genom att låta Gud säga, vad de själva ville kasta som sanningens saltkorn i den stora ruttenheten, och för att icke det under Guds auspicier skönt oordningsordnade samhället skulle ramla sönder igen, måste man finna på en ny allmakt.

Och så gjorde man valsedlar, en uppfinning, som i snillrikhet nästan överglänste Gud.

Folket var delat i olika intresseshopar eller partier, som inbördes bekämpade varandra, och varje parti valde ut en del av de smordaste munlådren och största fraspåsarna, som samlades vart år i ett grannt hus i den största staden och försökte prata ner varandra.

Varje gång det skulle väljas partipratare, var det en stor oro i allt landet i en lång tid, och lögn och förtal växte frodigare än eljest.

Vart och ett av partierna försökte för sin del få valt så många pratare som möjligt för att därigenom få kontrollen över lag-industrien, utan vilken intet jordiskt samhälle kan bestå, och för att nå detta mål skyddade man inga medel. Man tilltvadade motståndarna sina egna rackarkstycken och strödde ut stora feta löften, och var intresseshop påstod sig ha patent på att frälsa jorden från allt, som möjligen icke konvenerade de (före valdagen) högt ärade valmännen. Det skulle bli överflöd på mat och frihet och opartisk neutralitet, bara man röstade på det eller det partiets pratare, och folket, som numera ansåg det för naivt att tro på Gud, men som med båda hjärtkamrarna och med både stora och lilla hjärnan trodde på valseledens allmakt, stod timvis i långa köer och svettades och knuffades och svor för att få komma till att frälsa jorden på högersätt eller vänstersätt genom att lägga en tryckt papperslapp i en metallkruka.

Men valseledens allmakt var dock icke större, än att man fick frälsa om jorden vart tredje år, utan att den dock blev bättre.

Marshon slängde boken i den gula floran och log åt det lästa och tänkte till sin eteriska lund:

— Att dumheten ändå är så gigantisk där borta på jorden, där, så vitt jag förstår, allt annat är så dvärgsmått!

Och den väna log också, vekt och stilla, och tänkte till svar:

— Ja, och väl är det att det är här och icke där, som vår kärlek blommar!

(Ur Brand) Eric Ericson.

Arbetarnes kooperativa elementära läroverk, Smithville, Minnesota.

Elementarisk engelska i samband med Handelsskola.

Önskar ni lärdom! Kom och hämta den. Vänta icke på att den skall komma till eder!

Följande ämnen förekomma:

- 1) Elementarisk engelska, sammansatt av uppsatsskrivning, rättstavning, interpunktering samt brevskrivning.
- 2) Stenografi (snabbskrift) efter de bäst kända metoder.
- 3) Maskinskrivning: Därvid kommer att användas ett utmärkt system som efter endast en liten tid giver eleverna färdighet nog att skriva omkring 40 till 60 ord i minuten.
- 4) Bokföring och kontorsgöromål: Studerandet av dubbel bokhålleri och dess tillämpning för bruk inom organisationen.
- 5) Räkning: Därvid kommer snabbräkning till en väsentlig del att användas i och för erhållandet av färdighet och säkerhet.
- 6) Välskrivning: Undervisning och övning för erhållandet av en lätt och läslig handskrift.
- 7) Handelslagar: Instruktioner i uppsättandet av handels-, agent-, egendom- och hyreskontrakt, m. m.
- 8) Handelshistoria: Utgörande en kort revy av handeln under forntid och medeltiden samt ett noggrant studerande av kapitalismen, särskilt med avseende på den hastiga tillväxt maskinindustrien har gjort under de sista femtio åren samt dess inverkan på arbetar-rörelsen.

Aftonskola kommer även att anordnas om ett tillräckligt antal elever anmäler sig.

Unga män och kvinnor: Det ligger i ert eget intresse att tillgodogöra ert fördelarna av denna skola. Dubbelt så mycket kan läras här som det är möjligt att inhämta i någon allmän eller privat skola på samma tid. Endast de studerandes eget intresse kommer att bli beaktat i utförandet av undervisningen vid denna skola.

Avgiften till denna skola är endast 26 dollar i månaden för mat, logi och undervisning.

Undervisning i denna avdelning ges under överinseende av Kamrat O. J. Arness, vilken tillhört lärarestaben i Minneapolis Elementära Läroverk, men blivit avskedad på grund av att han tillhörde I. W. W.

Denna är den enda skola här i landet som är kontrollerad av "The Industrial Workers of the World", varav kan förstås att undervisningen blir till arbetarnes egen fördel.

Skolan är belägen på stranden av den vackra sjön "Spirit Lake", åtta mil från Duluth Union Station och tre mil från West Duluth på "the Fon du lac", en gren av Northern Pacific järnväg.

För dem vilka bo söder om Duluth och önska bevista skolan, är det bäst att resa till "West Duluth" och sedan till "Spirit Lake" stationen, vilken är belägen endast några steg från skolan. På grund av att det inte finnes någon agent vid "Spirit Lake" stationen, så är ni tvungna att ompoletera ert bagage samt lämna kvittot till konduktören.

Alla "Wobblies" borde innehava minst en andel i "Work People's College Corporation." Sänd in din dollar i dag och försök att bevista skolan i en snar framtid.

För närmare upplysningar tillskriv skolans Styrelse, Smithville, Minn.

Vad är fosterland?

Innan arbetarna i de olika länderna så rörande hänfört uttrycka sin villighet att offra sig för fosterlandet borde de först sätta sig ned och eftertänka vad det är.

Äger arbetarna ett fosterland? Tusenden före mig ha svarat och miljoner efter mig skola svara, att de inget fosterland har.

Det är en lös illusion, något liknande religionen, och man har dragit särskild omsorg — liksom med religionen — att inympa dess rötter i våra sinnen.

Gränserna äro endast illusoriska linjer, ofta namn på en station, där invandrarna få ta av sig kläderna och examineras och där deras bagage undersöks.

Litteraturen, konsten och vetenskapen kliver över gränserna. Så har privatkapitalismen; men så har också arbetarorganisationerna.

Livsmedlen gå från land till land. Oljan, mjölet, frukten, köttvaror och snart sagt allting annat, utom arbetarna, ha inga nationella gränser. Arbetarna, vilka i vanliga och spekulativa fall endast räknas bland landets övriga råvaror, äro skyldiga äga ett fosterland. Ty erkänner man ett fosterland, så kommer det alltid till, och det är bra för överklassen att arbetarna ha plikter och känna dem.

Vi ha plikter att erlagga vägskafter, det är att underhålla och utvidga vägnarna, så de rike kunna åka mera behagligt utöver landsvägarna i sina dyrbara automobilerna.

Vi ha skolskatter, vilket vi ha barn eller ej, för att underhålla ett uppfostringsystem, vars avsikt och mål är att döda all individualitet hos barnen, att så mycket som möjligt skydda dem från nyare idéer och tankar, att få lära dem huru lyckliga de äro som

blivit födda i ett sådant land, vars folk är så nobelt och vars historia är så fläckfri.

Vi ha andra skatter som betrygga de regerandes inkomster. Som underhåller detta ändlösa band av byråkrater och onyttiga lathundar, som uppehåller militärismen och avlönar de tusende olika officerarna.

Dessa skatter tagas ut på ett sådant sinnrikt sätt, att folket inte vet av det: genom ökade mat- och klädespriser.

Ja, nog ha vi plikter, och mer än nog! När staten bjuder skall jag avsvärja mina heligaste drömmar och ideal; när staten bjuder skall jag offra allt, att den mig äger. Staten bjuder mig att göra så, och om jag nekar följer de grymmaste bestraffningar.

Fosterlandets grundvalar skul-le läggas på individernas ensamliga bestämmanderätt, på deras frihet. Som fosterlanden nu äro organiserade drunknar varje individuell strävan i statens brutala våld.

Man skulle aldrig sluta ögonen för det faktum, att samhället består av individerna och icke tvärt om.

När fosterlandet, eller samhället består enbart av plikter och inga rättigheter har att ge, då är det moget för sitt fall.

Arbetarna kunna prässas till en bestämd gräns. Går man för långt, vilket redan är gjort, spränger arbetsjätten sina bojar.

För varje dag spänns förhållandena intensivare. Det nuvarande lugnet är det som föregår stormen. Nya vågar äro i sitt uppbyggande och när de äro färdiga kommer strömmen. Då falla alla fosterland.

Under förhållanden varande tid äro fosterlanden ivrigt sysselsatta med att än hänsynslösare be-

handla arbetarna. Nu, om någonsin, undergår eländeteorin eldprovet. Antingen kommer den att för all framtid betraktas som ett exiomet, eller faller den ned i glömska, som de flesta profetior och hypoteser.

Det är 1 proc. av befolkningen som verkligen äger ett fosterland, medan 99 äro utan. Likaväl få de 99 dra samhällets alla tunga plikter, under det 1 proc. njuter alla dess rättigheter och frukter. Så skickligt är det ställt.

Sannerligen, arbetarnas inbillningskraft är utomordentlig. Man kan inbilla dem vad som helst.

Slår man på en trumma och håller ett patriotiskt tal, straxt hägrar fosterlandet för deras ögon, drömmande skönt som "sagens Atlantis". Då glömmas plikterna och man mins blott de ljusa ögonblick som ens levnad eventuellt har haft. Som surrogat för hemlandet dröjer man vid hem och härd. Moderns smeksamma nävar bli lika med statens. De vackra aftnarna vid solnedgång och fågelsång i sällskap med en älskad eller avhållen vän tror man endast kunnat existera i det land där födelsen skett.

Allt detta inväves i patriotismens flaggor och vinner därför en så stark resonans i folkmedvetandet.

Vi som haft våra namn på svar-ta listorna och fått gå från plats till plats utan att få arbete, vi, som förföljts på tusen och ett sätt, vi ha lyckligtvis tvagit av oss patriotismens solk och dy.

För oss ligger hela världen öppen och vi komma en vacker dag att erövrä den.

Det är höjden av oförskämthet att vilja fordra av de miljoner fattiga barnen i storsäderna en äkta fosterlandskärlek. Man fordrar det och vill värma sina förfalskarhänder vid deras patriotiska värme.

Det barnet som till följd av sina trasor och hunger ej kunnat gå till skolan, eller det, som sålts på auktion för tio dollars medan en hundvalp sålts för tusen, eller det, vilket fått lämna sin lek- och barndomsvärld för ett evigt slaveri i fabriken, eller det, som av undernärning lidit sjukdomar och elände, har det haft ett fosterland eller ett helvete?

Är det mänskligt begära av dem att offra allt för fosterlandet? När har samhället tagit någon hänsyn till de svaga och veka och fattiga? Det har alltid slickat de rikes och mäktiges fötter och vänt sig om och slagit våra ansikten i blod.

Jag vill att alla arbetare skola förstå, att fosterlandet varit deras lömskaste och svekfullaste fiender. Jag vill att alla arbetare skola glömma samhällets och dess dåliga intressen och tänka på sig själva och sina egna intressen.

Fosterlandet skulle ej bestå en dag om arbetarna nekade erkänna det. Det är en kestbar lyxartikel — och en farlig sådan. Det sluter öronen för alla böner och veklagnar; men ropar ut befallningar och pockar på lydnad.

Vad rätt ha andra att bestämma över mig, med vad rätt pockar man på min lydnad? Det fins inget rätt till sådant, men staten har makt och den formar rätten efter eget behag. Makten är det reela; rätten är och förblir det underordnade, en abstraktion, en pendel som svänger från intresse till intresse.

Alltså detta vill jag lära arbetarna förstå, att makt är rätt, hur mycket moralisterna än vilja omkasta frågan, och att det producerande och arbetsnyttiga människorna besitta alla förutsättningar att vinna makten den dag de vilja det.

W. E.-hl.

A "Scandinavian Recruiting Union's" möte onsdagen den 21 november antogs en resolution om uttaxerandet av en dollar i månaden på varje medlem, vilket skall gå till "The General Defence fund".

Vad är orsaken att inte arbetarna vakna?

Detta är en fråga som man för en stund kan dröja vid och ägna en liten granskning. Orsaken tycks vara den, att arbetaren inte har fått den rätta uppfattningen om nyttan och kraften av att vara organiserad. Men hur kan en arbetare leva under nuvarande förhållanden utan att vakna upp ur dvalan som håller honom skild från organisationen? Kan inte detta system, som nu användes av kapitalisterna överallt på arbetsplatserna och den brutala behandling som en del av de organiserade arbetarna fått och få utstå från de maktägandes sida vara nog att väcka upp honom. Tänk bara på en arbetare som söker arbete vid den eller den fabriken, vilken skärseld av frågor han måste genomgå. Inte nog med att han måste klargöra var han arbetat de två sista åren, orsaken varför han slutat, om han tillhört någon organisation o. s. v. utan han anses också nära nog skyldig att lämna nöjaktiga uppgifter om sina privata angelägenheter till exempel om han sparar sina pengar eller lägger dem på krogen, var han tillbringat sin (i arbetsgivarens ögon) onödiga fritid m. Sedan gäller det att svälta och frysa ett par veckor för att giva arbetsgivaren tid att ta reda på om ifrågakvarande uppgifter äro med sanningen överensstämmande. Detta låter sig göra lätt nog genom att tillskriva arbetarens förra arbetsgivare. Äro referenserna då till belåtenhet, d. v. s., får han veta att arbetaren varit en god slav, uppfört sig oklanderligt, betraktat sin arbetsgivare som sin Gud och åtlåtit hans befallningar utan att någonsin opponera sig, aldrig talat med sina kamrater om nyttan av organisation, kort sagt aldrig använt sin hjärna utan endast sin kroppsliga styrka, då kanhända arbetsgivaren i sin nåd tänker på saken och arbetaren får platsen och den oändliga fördelen av tio långa timmars hårt arbete inom fabriken murar. Eftersträvsvärt eller hur?

Arbetare, slavar, på land och i stad! Ha ni aldrig tänkt på att edra plikter mot er själva såsom arbetare är att organisera eder. Endast såsom klass kunna vi arbetare bekämpa det nuvarande systemet under vilket vi för närvarande förtryckas. Här om någonsin besannat sig den gamla, gyllene regeln att enighet ger styrka. Tror ni att alla våra kamrater som nu sitta bakom fångelsemurarna ha varit där om alla arbetare varit vakna och klassmedvetna. Nej! vist inte. Därför är varje oorganiserad arbetare indirekt orsaken till att våra kamrater nu arresterats, anklagats för en sak som föresten ingen tänkande människa skulle kunna anse som ett brott, isynnerhet i ett land som detta där alla skulle hava rätt att säga vad de tänka utan att bli kastade i fängelse. Är detta demokrati? Alla som inte bekänna sig till kapitalisternas lära kastas in i någon av deras pinohålar i akt och mening att där omvändas till goda medborgare i samhället. Skola vi anse oss belåtna med detta, se våra kamrater behandlas som uslingar och veta att nästa gång är det kanske vår tur. Skola vi finna oss i detta utan protester, utan att göra något för att förbättra förhållandena för oss och de våra. Vakna upp arbetare, organisera eder, slut er till samman. Begagna er av det säkraste och starkaste vapen vi äga i klasskampens tjänst, organisation, sammanhållning. Tänk på att om än vi inte kunna göra mycket för oss själva och för vår tid så ha vi dock banat väg för kommande arbetarskaror. Fram för arbetareklassens befrielse.

Axel Lund.

Prenumerera på
ALLARM

Klara linier

Några tankar i fängelset!

Vi närmar oss nu hastigt den tidpunkt då våra teorier och idéer skola gå igenom ett eldprov. — Med en otrolig hastighet, utvecklar sig för vår syn, det privata kapitalistsamhällets kulmination. Kapitalismens absoluta makt över stats- och regeringsmaskineriet, har ju förut, av sangviniska arbetare förnekats, men nu måste varje arbetare få upp ögonen! Den s. k. historiska utvecklingen kan ej hindras, det är sant men genom arbetarklassens slöhet och inbördes tvister, kan den förhindras, och som en följd därav, bli orsak till outhärliga lidanden för vår klass i sin helhet eller delar därav.

Den organisation som nu skall stå till ansvar inför kapitalistisk "rättvisa" (nämligen I. W. W.) representerar helt proletariet, lönearbetarna! Detta borde väl nu stå klart för var och en! Om ingen annan vet detta, så visar förföljelsen mot densamma, att utsugarna till fullo uppskattar dess samhällsomstörtande idéer. Låt ej för ett ögonblick luras av de bisaker i form av förklaringar och våldsamer, bakom vilka man söker dölja sitt verkliga uppsåt. Redan de första raderna av de digra anklagelser som slungats emot oss, för oss utom den nationella gränsen över det rådande krigstillståndet.

Det är vår principförklaring i sin helhet, som är åtalad. — Vår förklaring att samhället i dag består av endast två klasser; de producerande och utsugarna; vår förklaring att en oavbruten strid mellan dessa klasser (klasskampen) måste pågå, till dess de olika produktionsgrenarna, kontrolleras av dem som arbeta, se där det "fosterlandsförrädiska" anklagelsernas kärna!

Vår förklaring att "I. W. W." är mer än en arbetarorganisation i vanlig bemärkelse, att I. W. W. är en revolutionär kamporganisation, som ej endast kämpar för bättre förhållanden i dag, utan sträva till slutlig uppgörelse med det nuvarande systemet, detta är en annan punkt i anklagelseakten.

Dessa förklaringar äro brottsliga i sken av en privatkapitalistisk moral och rättsordning, helt naturligt, ty privat ägande och därav följande utslagning av de egendomslösa arbetarna är "rätt" i deras ögon.

Skulle därför vi ha orätt? Naturligtvis inte! Vårt framtids-mål berättigar våra krav! Gemen-samt ägande av produktionen är rätt i våra ögon, men orätt i samhällets i dag. Alltså, frågan om rätt och orätt är i dag måste avgöras av vår uppfattning därom.

Därför följer logiskt att frågan om rätt och orätt ej berör oss som kämpande klass. Vår ideal sträcker sig bortom de kapitalistiska begreppen! Men ej så högt i rymden att de ej redan nu kunna fattas. "Makt är rätt" är ett visdomsord, som inpräntats i våra sinnen av kapitalistiska lärare, med mening att vi skulle underkasta oss. I dag erkänner vi det-

ta och den makt som i dag skapas genom organisationer sådana som I. W. W., kommer att betyda rätt när vi dominera.

De ekonomiska grundvalar på vilka vi bygga äro sunda, den maktfaktor vi i dag koncentrera, arbetets rätt, till hela avkastningen av detta arbete, kan ej motsägas, men svagheten ligger däri, att arbetarna själva ej förstå detta — nu!

Vår idé om ekonomisk frihet, är byggd på en historisk utveckling och däri ligger styrkan. Här finnes orsaken till vår kamp, därför påstå vi att idéen ej kan dödas.

Vår frihetskamp av i dag, arbetarklassens strävanden för kontroll och fördelning av sina produkter till var och en efter behov måste alltså fram. Just nu pågår en stormlöpning emot de synliga fästena av denna idé, mot arbetarnas revolutionära organisationer! Nu gäller det att bestå provet, individer såväl som organisationer! Att nederlag och upprivande av våra fästena, bevisar inte att, idéen är oriktig, därtill fordras efterhistorisk vetenskap, men möjligen kunna orsakerna till nederlagen finnas inom organisationen själv. Primo; och viktigast, därför att den ej lyckas samla en tillräckligt stor del av det producerande arbetets medlemmar.

Secundo: därför att de som redan samlats ej voro tillräckligt klassmedvetna att förstå vad saken gällde, alltså brist på upplysning om det, de faktorer vi ha att kämpa emot, dels vad vårt mål egentligen gäller. Tertio: därför att en hastig frontförändring av kapitalismen eller någon av deras politiska uttryck tvingas in i en form för vilket vi ej varit beredda.

Vi bör alltså söka svagheten hos oss själva, och ej överskatta styrkan hos motståndareklassen.

För mig står emellertid I. W. W. i dag med sina industriella organisationer så väl avpassade; med sina ideal så sunda och ekonomiskt riktiga såsom någonting så kraftigt och smidigt, att en uppmaning ej kan äga rum! Skall arbetarna lära av detta? Troligen! — Men för att stå ut i anloppet, fordras en absolut okompromissad hållning. Icke en sten av vår byggnad får flyttas! Inte en avprutning av vårt mål får äga rum! Och för detta gå vi i borgen, som nu skola stådana ansvar för arbetarklassens lifs-idé! Vi äro redo att falla! med vår organisation, med I. W. W., om ni sviker oss eller ej! Icke därför att det är storartat eller roligt, men därför att det är vår plikt mot oss själva och vår klass!

Ty vi veta, att vårt fall ej betyder idéens död, det blir endast ett offer för vår klass' absoluta rätt, att organisera och strida för överändakastande av ett orättvist samhällssystem!

Men det blir med klara linier och rena färger vi gå — och vi fordra från resten av arbetarna detsamma!

Ni ha avgörandet i Er hand!
Ragnar Johanson,
Cook County Jail, Chicago, Ill.

Håll fast!

Hur än ovädret rasar och stormarna gny
Hur än blixarna ljunga från molndiger sky
Hur än vågorna vältra och dyningar gå
Hur än brännningar, rusa och ryta och slå
Hur din farkost än slungas av brottsjöars kast
Håll i rodet, kamrat, och håll fast.

Bliv ej modfärd, kamrat, över vindarnas gång,
Hör det klingar som seger i stormarnas sång,
Tänk på målet som vinkar i fjärran och glatt
Styr mot stjärnan som blinkar ur mörker och natt,
Låt dem gå över bord både segel och mast,
Men håll stadigt i rodet. Håll fast!

Bort med tanken på stiltje, på vila och frid,
Nu kamrat är det kampens och arbetets tid,
Men med rätt som kompass och med frihet som mål
Blir din vilja av järn, dina muskler av stål.
Bort med ångslan och tvekan som onödigt last,
Släpp ej rodet, kamrat, men håll fast.

Och ett kommande släkte på framtidens strand
Uti frihetens blommande, sollysta land
Skall ej glömma den seglarn som trogen sin post
Fann sin väg genom mörker och dimmor och frost,
Som ej vek eller svek fastän tacklingen brast,
Som ej släppte sitt tag, men höll fast.

Signe Aurell.

Till Allarms prenumeranter och gyn-nare!

Med anledning av det ökade postportot av Allarm som följden av uteslutandet från andra klassens postförtägenhet, anse vi oss härmed nödgade att öka prenumerationspriset på Allarm till: Helårsprenumeration \$1.00. Halvårs-prenumeration \$0.60. Ovan-nämnda beslut vilket träder i kraft från och med den 1 dec. 1917, fattades i tidningskommitténs ordinarie möte fördagen den 24 nov. då detsamma enhälligt antogs.

På samma gång vill vi taga tillfället i akt och uppmana alla prenumeranter vilkens prenumerationsavgift är utlöpen att förnya densamma fortast möjligt. Kom ihåg att det är till bädas vår fördel om detta är gjort innan den 1 dec. Glöm ej heller att det beror på (din plikt) och (vårt arbete) om Allarm skall kunna fortsätta den strid som den upptagit, gent emot det rutna samhällets grymma orättvisor.

Vi har fått mottaga donationer från flera olika platser. "Tack och heder åt alla givare", men vi skulder dock anse det vara mycket mera glädjande att kunna komma i en ställning så vi ej behövd att anlita dessa metoder. Detta kan ske genom att göra Allarms läsekrets så stor att den innefattar alla Skandinaviskt talande lönearbetare. Vi veta att det är många av våra kamrater som "ligga i" och arbeta hårt för Allarm. Heder åt dem, men det finnes så många andra som kunde göra en hel del nyttigt arbete för Allarm om endast den starka beslutsamheten finnes hos varje individ att taga varje tillfälle i akt, att upptaga prenumeranter, sälja och agitera för Allarm.

Tillskriv oss och beställ en bundelorder som provnummer, försök även vår nya sångbok, begär en prenumerationsbok, gör ett försök, ni kan omöjligt förlora, knappast mera än hälften behövs säljas för att möta utgifterna.

Ävenså vill vi uppmana alla pennfäktare att inte sluta upp med de privata fäktningsexerciser, nu mer än någonsin gäller det att sätta hävstången till för att skaffa goda artiklar för Allarm, ty sedan våra kamrater blev förflyttade från fängelset i Chicago till Joliet, Ill., är de förhindrade att sända oss några artiklar på grund av deras stränga fosterlandsälskande censur. Kamrater landet runt, ombedjas att insända nyheter från arbetsfältet vilket är av stort gagn till kamrater som (flyttar på sig).

Eniga vi stå, söndrade vi fala,
Eder för Industriell Frihet,
Tidningskommittéerade.
Adr.: Bx. 179, Minneapolis, Minn.

Lag och rätt

Desto mera jag tänker på lag, desto mera olaglig synes den att vara. Om lag icke alltid hopbländades med rätt så vore det icke svårt att förstå dess egentliga mening. Men när man påstår att lag är rätt så känner jag mig liksom jag skulle ha åkt karusell i en snurra, och undrar varför min rumskamrat (som är både större och starkare) icke uppsätter en lag, som befäller mig att betala hela hyran ensam. Av vem har lag uppsatts? Av den starke eller den svage? Låt oss göra en föreställning och jämförelse. T. ex. individer emellan, kan den svagare bestämma över den starkares handlingar? grupper emellan, partier, klasser, o. s. v. ända upp till det beväpnade våldet, eller krigsmakten gäller samma fråga. Vem är den bestämmande? Det enda sanningsenliga svaret som kan avgivas måste ovillkorligen bli: Den starkaste har kontroll över lagen, och deras lag, eller bestämmande, än den gällande rätten. För att göra en definiering, vill jag påstå att S. P. strävar för att få politiskt kontroll, eller erövrandet av lagen, S. L. P. strider för mänskliga rättigheter, eller erövrandet av rätten. I. W. W. mål är kontrollrandet av all produktion och distribution, eller vinnandet av makten.

Låt oss föreställa oss att alla tre nådde sitt mål, vad skulle resultatet bli? För att göra en lång historia kort, makten skulle vara den bestämmande. Varför? Jo, av den enkla orsaken att kapitalistklassen har kontroll över all produktion och distribution för närvarande, lag och rätt tillfaller därför denna klass som en naturlig följd av förut nämnda makt.

Vad återstår oss sedan att göra. Organiserar för makt!

När vi har vunnit kontroll på arbetsfältet, då tillfaller oss allting annat även om vi icke vill hava detsamma.

Arbetare över hela världen slut upp i I. W. W. leder för Industriell organisation och segrarn är vår. Gardish.

Från Exp.

Redovisning för insända bidrag till "Allarm."

Chas. L. Anderson, Spokane, Wash. Insamlad å lista \$12.50; Skand. Propaganda Gruppen, Seattle, Was., Donation \$10.00; Skand. Recruiting Union, Rockford, Ill., Donation \$15.00.

Några smärre poster infördes i nästa nummer.

Tidningskommittén vill härmed framföra sitt tack till alla kamrater för visad aktivitet.

För Tacksägelsedagen

Nu, när vi äro tillätta en dag, för att tacka den gode Guden för vad han har gjort för oss i Amerika under det förflutna året vill jag (när jag har hans uppmärksamhet fäst på min bön ändå) tacka honom för hans översvalande godhet även i Europa.

Vill för det första tacka dig för den hjälp du visat tyskarna, så de kunnat så framgångsfullt släppa bomber, döda, lemlästa och plåga en hel del oskyldiga barn och gamla fredliga människor i England och Frankrike, samt för den hjälp du har visat i att plåga det redan nu utarmade Belgien och Polen, tillika med de offer som nu vilas på havets botten, allt för din ära, och i ditt namn.

Vill tacka dig för den hjälp du har visat de Allierade, så de har så framgångsfullt kunnat sända så många av tyskarna och deras Allierade in i en förtidig himmel.

Tackar dig för den välbehövliga hjälp du har visat de svenska gulaschbaronerna för all den vinst de har skördat på utsmugglade matvaror, samt för den ställning det svenska folket nu är uti, allt på grund av din godhet och jobbarnas profitbegär.

Tackar dig för din hjälp du har visat ryssarna i störtandet av en av dina trogna tjänare, tsaren, för den hjälp du visade Kerensky, samt för att du ändrade din mening så till vida, att han måste sluta sitt brutala regeringssätt.

Tackar dig för din hjälp du har visat Amerika för de har så framgångsfullt kunnat hålla sig ute från världskrigets förbannelser och krigsvinster.

Tackar dig för alla hagelstormar, översvämningar, missväxter och annat gott som du har slösat på oss under det gångna året.

Tackar dig å kopparbaronernas vägnar (de hava kanske själva glömt det) för den bisträckning du gav dem i deporterandet av oskyldiga arbetare nere i Bizbee, Ari., därigenom ådragande deras små oskyldiga barn ett välbehövligt straff.

Tackar dig för den onödiga hjälp du visat våra käcka kamrater ute i västern, så de nu kan njuta av en 8 timmars arbetsdag.

Ävenså för det bistånd du gav de heliga och rättfärdiga mördarna på Frank Little, samt för den hjälp du fortfarande slösar på dem, så de kunna så framgångsfullt undgå straff för sitt brutala mord.

Mitt tack ävenså för att du har hjälpt den heliga rättvisans hantlangare i arresteringarna av våra präktiga kamrater över hela detta demokratiska land, så du nu kan fröjdas av att se dem plågas till en sakta död i vårt goda kristliga samhälles institutioner. Därigenom ge oss tillfälle att njuta av lugn och frid, fri från sträcker och arbetsoroligheter, samt allt annat som ett gott kristet laglydande slavproletariat, tillika med en god välvillig natur slösar på oss.

Ett tack för att du har sänt oss så många av knutpiskans hantlangare, och hoppas att du inte låter några mänskliga känsior väckas i dessa kristliga amerikanske kosacker.

Tack ävenså för att du har hjälpt parasiten i höjandet av matvarupriserna, vilket kommer att försäkra en välbehövlig vila, för vår redan nu, av förfälskade matvaror fördärvade mage. Tack för hjälpen du ger i höjandet av kolpriserna, det ger oss ett gott tillfälle att sätta oss vid sidan av spisen och kallsvevta, tänkande på de varma fina snöstormar som du utan tvivel kommer att bistå oss på.

Även beundrar jag din godhet och omtanke som du visar ifråga om uppehållet av priset på kläder av alla slag. Tänk vad mycket välbehövlig tid (helst från det

Storkapitalistiskt misstag

(Cook County Jail, Chicago, Ill.)

Av Carl Ahltheen.

När man tar sig en liten stunds funderare över den nu rådande situationen i samhället, och storkapitalets tilltag på sista tiden i synnerhet, så finner man tydligt nog ut att deras sätt att förtrycka I. W. W. har två framträdande orsaker.

Den första är givetvis den att den utvecklade produktionshastigheten, vilken hopat miljoner i deras fickor så grundligt förblindat dem och berusat dem, att de tro sig ha förmåga att krossa allt och alla som komma i deras väg. Med få ord profitbegäret och som resultat av utvecklad produktivitet hopade miljoner har gjort dem döva och blinda.

Andra: Här ligger det stora misstaget. De ha endast studerat och iakttagit arbetarklassen från dennes ena sida så att säga, det är: de ha studerat och t. o. m. framvingat slavspsykologien, och ej i någon mån iakttagit arbetaren utom fabriken, där frihetsskämper låtit sig ses i sitt naturliga tillstånd. Det är ett välkänt faktum att deras högsta önskan varit och är att indriva slavsinnet i alla arbetare. För detta ändamål ha de sina skolor, sin litteratur och sin press.

Likaså är det ett faktum, att de genom sitt blacklistningssystem försökt att hålla på sina arbeten endast slaviska arbetare — goda arbetare — som det så vackert heter.

Detta deras system har tvingat arbetarna att utvecklas tvåsidiga. Slavsiden passar på fabriken och i bossens närhet men frihetsbegäret och den individuella kamp-lusten har fått eller rättare blivit tvingad att utvecklas utom fabriken.

Det är sant att storkapitalisterna ha varit och äro medvetna om att arbetarklassen ej är till varje man slavisk, därför ha de skyddat sig genom sitt blacklistningssystem för att komma i kontakt med dessa inom sin egen regeringsram.

Den naturliga lagen så att säga vilken obehindrat verkar för utveckling, har tvingats att antaga andra former än den öppna, synliga.

Kapitalet har ej haft förmåga eller tid att iakttaga detta och därför ha de inbillat sig att den upproriska delen av arbetarklassen har och är begränsad till det fåtal de fångats och vilka de nu tänka tillintetgöra och tro därmed att arbetarklassens upproriskhet har fått dödsknäcken.

De inbilla sig också att arbetarklassens intelligens är begränsad till vad de sett uppträda i gruvan, på fabriken, i väerkstaden, o. s. v.

Deras högdragenhet har också hindrat dem att studera arbetarna på andra platser. Här ligger lyckan för oss, och deras fall kommer för varje brutal metod de använda mot oss, så mycket närmare.

Rätt snart finna vi den stolta kapitalistiska borgen falla till marken, ett offer för mulvadens snille och borgmästarens dumhet att ej iakttaga denna oansenliga lilla varelses energi.

tacka könets sida) vi nu i krigstid kan spara, om vi följer och praktiserar Adam och Evas modejournal.

Till sist ett tack för all "wealth" "meat" och "eat" lösa dagar som vi har haft och som vi har goda utsikter att få. Amen.

O, du hemmagjorde gud vi tvivlar inte på din godhet, men vi tvivlar på ditt förstånd, och allra mest på din existens.

Satanus.

På tacksägelsedagen

den 29 nov. 1917.

Av Sal. Balcke.

Nu tacka vi Dig åter, Gud, som leder oss med tio bud, så vi till Dig se spåret. Du får i dag vårt lov och tack från hydda, kyrka och barack för krig och nöd i året.

Vi tacka, ty vårt stjärnbaner har Du gjort främst i världen, där intet mer av fred man ser för krigarna och svärd.

Vi tacka enligt gammal sed, emedan Du har gjort all fred för ett år seén urmodig. Du hjälpe nu en fridsam själ, som vägrar att slå folk ihjäl och att få handen blodig.

De enda, som ej gå till front bli Morgan-Rockefeller samt Schwab, Du Pont och Ford, Belmont, Carnegie går ej heller.

Vi tacka, ty man tog vår mat, men häst- och valfiskkött på fat Du gav att spis utgåra.

Nu ha vi majsbröd, kära Du, och köttfridagar två av sju att hungriga förstöra.

Vi tacka, att Du nu är vän med Morgan och gelikar. Historien i dag igen om mord och blod predikar.

Upprop

Till allmänheten, och särskilt till alla arbetande män och kvinnor!

På grund av alla de falska uppgifter som blivit cirkulerade i den (alltid ljugande) dagliga pressen, angående I. W. W. så vilja vi härmed varna allmänheten, för att sätta tro till sådana uttalanden. Ni har intet att frukta från vår sida.

Det enda vi önskar av eder är att ni lär eder först I. W. W. vilken inte har för avsikt att taga sin tillflykt till förstörelse av egendom, fabriker, o. d. Det finnes inget inom I. W. W. som föreskriver att vi skall förstöra, utan istället försöka att uppbygga.

Det finnes intet i arbetarrörelsens historia, vilket kan bevisa att I. W. W. har begagnat sig av våldsamma medel för erhållandet av sina fordringar om bättre arbetsförhållanden och vad som ingår i detsamma.

Våra medlemmar har "av parasitklassen och deras legda drängar," blivit mördade i kallt blod, skjutna, hängda, lynchade, dömda till livstids straffarbete, slagna sanslösa, arresterade och kvarhållna i fängelse långa tider utan att ens orsaken uppgivits varför de blivit arresterade.

Varje klassmedveten arbetare vet dock orsaken, vilken är att I. W. W. försöker att förbättra arbets- och levnadsförhållanden för alla arbetande män och kvinnor vilket skulle nedsätta profitprocenten för parasiterna.

Kapitalisten är icke rädd för I. W. W., för deras aktivitet just nu, men de är rädda för att deras läror skall spridas till den ännu ointresserade och viljelösa massan av arbetare som just nu håller på med att gnugga den långa sömndvalans slöhet ur ögonen för att från drömmarnas värld vakna upp, och realisera den kalla, rama verkligheten.

Den enda orsaken varför icke alla arbetare sluter upp i I. W. W. led, under den röda fanan, är den att de icke har tagit intresse nog för att lära känna I. W. W.'s historia, dess organisationsform och arbete, dess metoder och taktiker, dess uppgift och mål. Kapitalistklassen är medveten om denna avgörande faktor, det är orsaken varför de försöker att med alla till buds stående medel hindra I.

Proletärer

BEVÄPNA eder med ett rött kort. Inträdesavgiften är endast \$2.00, och månadskontingenten är satt så lågt som 50 cents.

EDER och hela arbetarklassens befrielse beror på lönelaven själv, arbetarna måste rädda sig själva från industriellt slaveri.

FÖR att kunna bibehålla ALLARM vid sitt forna agitationsvärde upmanas alla kamrater att göra sitt bästa för insändandet av artiklar och nyheter från arbetsfältet.

DEN eller de som ämna sig till Aberdeen, Wash., upmanas att förse sig med (credentials and supplies) branch-sekreteraren därstädes rapporterar att en svensk delegat kan göra gott arbete där.

KOMMANDE julkvällen stundar, låt oss då icke förglömma våra kamrater som nu sitta i fängelse, stredo vår strid och gick i spetsen för oss, om vi ej kan göra vår skyldighet mot dem, låt oss åtminstone ihågkomma dem med ett julkort eller brev.

REVOLUTIONEN i Ryssland rasar, striden mellan kapital och arbete, mellan parasiter och slavar, mellan de förtryckande och förtryckta. Leve våra ryska kamrater. När skall den avgörande drabbningen börja här?

LEVE REVOLUTIONEN!

I. W. W. lärar att spridas bland detta så lättantändliga element, ty det skulle vara sista spiken i locket till deras egen likkista.

Ett av deras starkaste vapen är den dagliga pressen, med vilken de försöker att framskapa den allmänna uppfattningen mot I. W. W. Igenom en lång agitation och därtill hörande lögnaktiga uppgifter om vår organisation, möjliggjordes alla "raids" och arresteringar, utan att väcka allt för stort hat och förbittring bland massorna.

Arbetande män och kvinnor! Vi framställa en vädjan till eder, innan ni fördömer någon, eller något, skaffa eder full och sanningsenlig underrättelse om detsamma först, innan ni dömer.

Om ni, efter att hava gjort denna undersökning finna, att I. W. W. AR: vad kapitalistpressen påstår det vara, då är tiden inne för att bekämpa densamma, men intill dess har ingen rättighet att påstå att I. W. W. icke har sin fullt berättigade existens.

Om ni ännar köpa ett par skor, så gå ni troligtvis icke till en matvaruaffär, utan till en skoaffär för att köpa detsamma. Samma är förhållandet här, om ni vill veta vad I. W. W. är, tro ej att ni kan få reda på rätta förhållandet genom att läsa kapitalistpressen, utan läs I. W. W.'s egna tidningar, ALLARM, Industrial Worker, Solidarity, och dess Defence-Bulletin.

Vårt mål är, lönelaveriets avskaffande, vilket är rätten att leva och njuta av allt som vi genom arbete framskapar. Våra medel äro Industriell-Organisation, vilket är sammanslutning av alla arbetare i en Enda-Stor-Världsomfattande-Förening.

Det enda krig som vi äro intresserade uti är kriget mellan kapital och arbete, det enda krig vi föra är kampen för tillvaron.

De vapen vi använda är Upplysning och Organisation. Läs, Tänk, och Studera, arbetarklassens ställning och uppgift, och resultatet skall bli I. W. W.! Fart i agitationen! Hjälp oss att påskynda kapitalistklassens dödmedag.

I. W. W.

I fängelse och handbojor

Anteckningar av Ragnar Johanson.

Som var och en av "Allarms" läsare vet, så förflyttades en del av I. W. W.-fångarna från Chicago till olika små länshäkten i Illinois lördagen den 10 nov. Talet om förflyttning hade redan då hörts för en vecka, med anledning av den "överbefolkning" som var rådande (see.) Vi voro tio i den grupp av vilken jag är medlem. Bland övriga hyresgäster i Will County Jail, Joliet äro Carl Ahlteen, och Sigfrid Stenberg. Allarms resp. redaktör och expedition.

Sammankopplade som brottslingar anträdde färdan, först i polisvagn och sedan på järnväg till bestämmelseorten.

Handbojor! Är det någon som tänkt på vad detta ord innebär? Dessa små ståtlingestår med vilka man läser tillsammans lemmarna på medmänniskor? Hur innerligt jag hatar dem — — —

Hur många gånger har jag ej känt stygn i hjärtat när jag på offentliga straffanstalter sett brottslingar sammankopplade? Det är grymt och barbariskt detta, men hur litet anar man dess hela innebörd förrän man själv burit dem! — — —

I en järnvägsvagn till trängsel fylld av resande! — Min "kedjekamrat" behöver gå till toaletten och jag tvingas att följa honom —

Alla tidningar sänkas — samtalet upphör — och man följer oss med nyfikna blickar. Jag frågar tjänstgörande "hjärten" — ty han

är alltid hjälte — detektiven även om han aldrig arresterat någon, — om han ej ville lossa på bojorna medan resan pågår, — och han svarar övermodigt: "Nej!"

Ett litet oansenligt kryp som ej förs se mig i ögonen, men som för att framhäva sin egen betydelsehet ljuger på oss för nyhetsjagande tidningsmän. —

På söndagsmorgonen fingo vi en hemsk historia till livs i de dagliga lögnarbladen. Vi förflyttades, därför att vi planerat rymning i Chicago, — och jag pekades ut som den farligaste brottsling som fanns, ävenså hade jag varit delaktig i mordet på en guvernör i Idaho för 9 år sedan! Man visste inte den mörkades namn, ej heller mitt, men man gör sig ej omak vid att undersöka, ånej! Om man oförskyllt gör en hederlig man till en brottsling spelar ju ingen roll — varför ha samvete när offren äro i "handbojor." När vi arresterade honom — — — upplyste den viktiga lille "hjärten" till en förvånad värld! Han hade naturligtvis ej utfört någon arrestering men det låter så stort när man är liten!

Och att vi skulle vilja rymma? Så idiotiskt! Vi ha ej gjort oss skyldiga till brott, — vi ha gott samvete — vi veta att det är I. W. W. man vill stoppa och genom rymning skulle ju ej detta kunna uppnås! Ånej! på sådana grova krokar nappas inte!

Och även myndigheterna förnekade att något rymningsförsök ägt rum, men sådan publiceras ej.

Den 21 nov. spreds en ny rörelsehistoria ut i denna stads enda tidning "Joliet Daily News-Herald." Man hade funnit sågblad i en av cellerna här, och hade vakterna fördubblats.

Sheriffen här dementerade ögonblickligen historien, men den trycktes ändå med stor rubrik. — Den gamla lögnen om mig som "chef" för "bandet". Så ljuger man, på män i fängelse och handbojor, män som följt det högsta budet, klassolidaritets! Men vi glömma aldrig! —

Den 19 nov. hade vi anordnat en Joe Hill-minnesfest i fängelset. Ett gott program utfördes. De tjugotal fångar som utom vi voro hysta här lyssnade till varje nummer med stort intresse.

"Workers of the World, awaken" avsjöngs unisont av alla. Därefter omtalade kamrat Harry Lloyd från Portland, i några ord om meningen med denna minnesfest. Några mexikanska fångar sjöngo därefter en vacker kör-sång på spanska. Kamrat J. A. McDonald från Seattle, redaktör för "Industrial Worker" höll därefter ett gripande anförande om Joe Hill och I. W. W. I klara enkla drag redogjorde han för arbetarklassens ställning, dess önskningsar och ideal. "Joe Hill var arbetsmannen och konstnären" som i sina sånger framhöll detta! Han dog som en man och en I. W. W. men hans organisation lever fortfarande! Nya våldsamheter begås mot oss i dag, — men allt är fåfäng, I. W. W. är byggd för strid, dess medlemmar måste vara män och ej kunnor, — alla sådana som Joe Hill."

J. G. Bourg sjöng därefter "Tramp, tramp" och "Internationalen" sjöngs på svenska av "Allarm-kvartetten."

Manuel Ray talade och deklamerade på spanska, en fånge talade på polska och sjöng en bulgarisk sång och det hela avslöts med "Hold the Fort" så att tåket på det gamla fängelset lyftes.

Vad säges om detta? Tio I. W. W. medlemmar inbурade i fängelse har möte varvid fem olika språk användes — i sång och tal.

Och en sådan organisation tror man sig kunna döda!

Med fängels och handbojor! Vi veta att därute finnes hundratals tusentals kamrater, som äro villiga att fortsätta där vi slutade.

Skydda en organisation som I. W. W. Den är värd det, dess mål är värd det, dess mål, "Lönelaveriets avskaffande." Fram för detta mål, varje man och kvinna som har rött blod i sina ådror!

Will Co. Jail, Joliet, Ill., den 23 nov.

Brev till min vän i Sverige

Du får verkligen vara snäll och förlåta mig, lilla vän. Jag medger till min sorg, att jag varit så förfärligt slarvig med brevskrivningen på sista tiden, men du bör också veta, att det ej är mitt fel allenast, att jag varit så tyst. Vi ha ju censur i detta fria och demokratiska land. Gud hjälpe nu den stackaren, som vågar att skriva något, som ej faller vederbörande myndigheter på läppen. Gör han det, då råkar han ögonblickligen i kabyssen liksom i det civiliserade och autokratiska Europa.

Jag skulle nog ha kunnat haft en hel del nytt att omtala, men varje nyhet skulle bli mig en snara om halsen vid närmaste lyktstolpe, och därför önskar jag helst naturligtvis att vara tystlåten. Förr eller senare skall du få veta allt, vad jag nu önskar att säga dig, ty det finnes ingen makt på jorden, som kan tvinga mig till att tåga för alltid.

Emellertid kan jag redan nu omtala, att en av de mest intressanta tilldragelser, som inträffat här i världen, sedan jag senast skrev till dig, har — såsom du naturligtvis redan vet — timat i Ryssland. I det landet äro nu I. W. W.-medlemmar och deras meningsfränder herrar på täppan. I. W. W.-männen skola en dag bli herrar i hela världen, nota bene om kriget pågår, till dess att varje arbetare tvingats till eftertanke. Den stunden kommer ej förr än han börjat svälta. Må därför kriget fortgå tills dess. Gud hjälpe de våra förtryckare. Arbetaren skall inte hysa något förbarmande.

I Amerika tillspejats förhållandet mellan kapitalister och arbetare med varje dag. Jag undrar huru länge man kan pina den ut-sugne slaven med höga priser på livsfrödnadsheter, med skatter, "liberty bonds" o. s. v. i oändlighet. En dag måste ovilkorligen komma, när hans tålmod när sitt slut. Då vänder han sig om och ger sin förtryckare dräp-slaget — liksom i Ryssland.

Det är rent av otroligt att läsa den himmelskriande rappakalja, som levereras här i landet av sådana herrar som Billy Sunday och ex-president Roosevelt, blott och bart för att fördumma arbetarna. Som du vet så står den förstnämnde på mycket god fot med alla landets rika. Hans tal utgöra den vedervärdigaste goja, som man kan höra, men de åter-givas ordagrant i våra tidningar. Och Teddy Roosevelt sedan! Han är ju en av de där pamparna, som man ej få tåla, ty det kan man råka i knipen för. Jag kan ändå säga dig så mycket att han och Billy Sunday äro de värsta vrål-aporna i hela Amerika.

Vår Teddy är en rolig fan och skränar som en snorig man, och det var han, som satte can i ändan på American.

Och våra fromma präster se'n! Gud hjälpe dem. De säga på kommando ett undergivet ja och amen till allt vrol från ovanstående tvänne herrar. Det enda sanna, som de ha sagt, det är, att vi nu kämpa för vår Gud i världskriget. Alla människor veta ju, vem som är Amerikas gud — dol-larn. Jag undrar, huru länge arbetarna skola följa sådana krypande andliga ledsagare.

Jag måste fatta mig kort i detta brev. Du skall få mera nästa gång. Summa summarum av allt, vad jag ville säga dig, är, att arbetarnas ställning här och annorstädes blir med varje dag allt ljusare, tack vare kriget och de uppskruvade priserna. Arbetaren skall inte ge efter, förrän han har all makt i sina händer.

Salbeck.

Varför de brutala förföljelserna inte kan döda I. W. W.

Forts. fr. föreg. n:r.

American Federation of Labor, Australian Workers Union, Amalgamated Societies av engelska arbetare och andra nationalistiska organisationer av samma sort, ser inte ut att kunna fatta förhållandet, produktionen är nu en samhällsbehandling och att vi har till att forma våra organisationer därefter. Deras förnekande av industrial syn på saken, är endast en tom fras, för att kunna dela upp arbetarna i olika yrkesavdelningar, lämnande dem hjälplösa och intetsägande i det stora industriella förhållande som råder.

Utan tvivel fortfara de att uppehålla lönesystemet såsom enda räddningen, samt försöker inrätta sig själva därefter, såsom en del av detsamma.

Under tiden som striden om ökad daglön pågår; de veta inte om erhållen daglön är en del av vad de har producerat, eller det endast är en liten belöning för de tjänsten de har utfört, — enda tanken är, god lön för gott arbete — enda och största frågan är, vad är gott?

Kollektiva avtal, är de gamla fackföreningsmännernas principer, så det är helt naturligt när de frivilligt ingår på kapitalistens lagar och regler, de hålla sina avtal heliga och obrytliga, även om de bliva tvingade att arbeta (som så många gånger händer) tillsammans med sträjkbrytare, eller när några av deras "bröder" är ute på sträjk, samt därigenom hjälpa kapitalisten att bryta sträjken.

Det mest tanklösa i denna deras organisation är, att de i många fall får betala extra sträjkunderstöd åt samma arbetare, som de utför "lagfullt" sträjkbryteri på. Man kan likna detta vid att hugga huvudet av en man, efter detta är gjort, räcka honom lite smörja för att lindra plågorna.

Ett sådant handlingssätt måste komma ifrån okunnighet om kapitalistens organisationer, samt måste, så länge det fortfar, hålla dem och deras klass från vad de har producerat och deras rätt.

Så länge kapitalisterna konkurrerade mellan varandra, och olika fabriker endast tillverkade en sorts varor på varje plats, eller en sorts maskiner, en fackorganisation hade lite grand kraft, men när förhållandet är som nu, konkurreringen är så gott som upphörd och kapitalet är organiserat till nationella samt i många fall till Internationella truster, kontrollerande produktionen av olika artiklar från råvara till färdig-gjord artikel, fackföreningen har förlorat sin kraft och verkan.

Maskinerna har nu i de flesta fall gjort yrkesarbetarna överflödiga och lämnat det i händerna på de icke yrkesskickliga. Emedan sådan skicklighet som maskinerna, fodrar, är lärd på en kort tid, yrkesskicklighet kan inte värderas såsom något särskilt värde. Yrkesarbetarens antipati för maskinen i industrien, förlorar sin giltighet i närvaron av maskinen, därför, en förlust för dem är allt för säker.

Maskinarbetaren är utvecklad under olika förhållande; till dem den gamla idén om långa kollektiva avtal, endast är en föråldrad och värdelös metod som skulle varit på skräphögen för länge sedan.

Med utvecklingen av maskinen, där utvecklades också vad vi kallar maskinproletären (arbetare som inte äger någon speciell yrkesskicklighet), dessa arbetare har alltid varit förnekade organisationsrätt i de gamla fackföreningarna, emedan de ansågs inte vara nog yrkesskickliga, och en annan sak, de veta allt för väl att maskinproletärerna har en helt annan opinion om de industriella förhållanden; så de gamla yrkeslärda arbetarna hade förlorat sitt inflytande på grund av sin minoritet.

Konspiration mot arbetarklassen eller Hur?

I lördagstidningen av nov. 10 meddelas hur 17 medlemmar i Oklahoma oljefält blivit tagna av en grupp maskerade män och så illa tilltygade att de troligen ha fått sin hälsa ruinerad för hela sin återstående levnad och många av dem komma troligen att få släppa till sitt liv på köpet.

Det berättas nämligen att de blevo tagna i automobil och förda avsides, avklädda och slagna på bara kroppen med piskor, vilka ha förmågan att skära sönder huden på hästar och nötkreatur och på grund därav blivit bannlysta därför att det skadar hudarna för läder. Dessa verktyg voro använda på arbetarnas kroppar så att blodet flöt, efter denna slags operation togs varm tjära och göts i de öppna sårn och därefter fjäder. Vem blyges numera ej för att tala om kristen civilisation, om skyldigheter att rädda ett så barbariskt samhälles förfall? Kan mänskligheten sjunka lägre; kan ett mera djävulskt sätt att krossa arbetarklassens försök till ekonomisk förbättring av förhållanden tänkas. Först häktas 166 medlemmar under uppdiktade anklagelser och kastas i fängelse, kontoren rannsakas och materialen konfiskeras och tillintetgöras eller i bästa fall bortskaffas under förklaring att de skola lämnas tillbaka. Allt för att bryta upp organisationen. När nu detta ej lyckas så tages sådana medel som "lynching" eller det nyss beskrivna.

Arbetarna tvingas av de odrägliga förhållanden som råda att organisera sig, och när nu trusterna ej längre kunna hindra organisationens framfart på s. k. laglig väg så tillgripes ett så genomdrigt barbariskt sätt som det nyss beskrivna.

Kan ni arbetare ej se vems hand som var den skyldiga i detta fräcka brutala brott mot allt vad humanitet och mänsklighet heter. Vem om ej Oiltrusten är här orsaken? Hur länge arbetare. Hur länge skolen ni stå för dessa brutaliteter?

Kan ni ej se här vari er räddning ligger. Kan ni ej se här att det är upp till er, och er endast att som en industriell organisation massa resa er. Det är ni och ni endast som uppbygga och underhålla en så med lyx och överflöd överfylld värld och som nu som gengäld erhålla prygel till skinnat går av er kropp och sedan övergutes med varm tjära.

Ni kanske säga att det hände honom eller dem, men ej mig. Kom ihåg att vad som kan bli gjort mot en kan bli gjort mot en annan — kanske du är den nästa.

Organiseringen er arbetare. Organiseringen eder och tag hand om produktions- och distributionsmedlen och dessa brutalitetens saga äro all.

Carl Ahlteen.

Will County Jail, Joliet, Ills.

Emellertid har nu maskinproletärerna börjat organisera i egna industriella föreningar, och emedan de äro majoriteten och de mest nödvändiga inom industrier-na, de måste bliva den regerande parten.

Maskinproletären vet, att han är en produkt av maskinen, och liksom den gamla fackföreningsmannen organiserade i olika fack, han organiserar i olika industrier, emedan det är deras enda räddning. De anser inte yrkesskickligheten någon gudagåva, eller på något sätt skapar någon aristokratisk känsla hos någon, emedan deras yrke är allt för lätt lärt. Egénhändig praktik, nattskolor tillika med fabriksfarenhet, snart nog gör arbetaren till mästare över maskinerna, därför gör den industriella föreningarna inga undantag, utan tillåter alla inträde för samma pris.

Forts.